

Il·lustració Catalana

REVISTA SETMANAL IL·LUSTRADA

ANY IX

BARCELONA 23 ABRIL 1911

N.º 411

"LA REYNA JOVE" D'EN GUIMERA, AL PRINCIPAL

LA XIRGU, EN SON PAPER DE REYNA — (Amadeo f.)

DESPRÉS del gloriós Homenatge, molts autors, en el cas del Mestre Guimerà, s'haurien jubilat a gratient, com a mida de prudència. Donchs, ell nó: ell ha seguit coratjós la seva ruta y lo que a qualsevol que no hagués estat ell li hauria servit d'excusa pera dexar el combat, ha servit a n'ell d'agulló pera mantenir-se ferm en la brega.

Y, mirèu quins resultats ha obtinguts: per ara y tant, una comedia esplèndida com es el «Saynet trist» y un drama com «La Reyna jove», en el qual no es sols la reyna la qui mostra una florida joventut, sinó l'autor. Vèusaquí com el Teatre Català guanya una obra mestra y les empreses, els autors y la crítica una bona llissó. Per que be s'ha teorizat en aquests últims temps respecte a lo qu'ha de ser el teatre; be n'han dites de coses contra'l teatre que podríem anomenar de *inspiració*, tots aquells que confonen ab la vulgaritat el realisme y'l naturalisme; be s'es preconisada la copia exacta de la vida sense esclats... Així qu'en escena cridava un personatge, ja tots sentíem un esgarriament.

—¡Efectisme! ¡Efectisme! ¡Fòra!—

Y al cap d'avall s'anava formant un teatre de pura conversa—y molts cops de conversa ab sordina, — com si la societat environanta fos sols composta de gent sense sanch. Per que, adhuch creient que'l teatre ha de ser una reproducció exacta de la vida ¿quín dret hi hà a prescindir dels impulsos qu'en la vida'ns obliguen a cridar y axecar els brassos en un gran gest?

* * *

Afortunadament, la reacció es comensada y'l que té la glorià de serne a casa nostra'l capítol, es, com no podia ser menys, aquell patriarca al que ningú pot regatejar el nom de mestre, qui, donant exemple als joves, ha escalat ab sobirana embranzida les taules del teatre Principal y, de una sola estrebada vigorosa — de gegant — se n'ha arrossegat públich y crítica, dient y probant que l'autor dramàtic té'l dret indiscutible de portar a la escena tots els temes, sense que'n tingui ningú a criticarlo pel fet d'haverlos escullits esclatants. ¡L'art hi siga!

Y que hi es a gavadals l'art en «La Reyna jove.» ¡Ja hò crech! Y en lo que's nota més es en el maridatge perfecte de lo pintoresch y lo tràgich, de lo lleuger y lo ferm, de lo superficial y lo pregon.

Aquells amors d'una reyna joven-

sana pel joversà capítol de les masses que preparen la revolució, haurien donat pretext a qualsevol que no hagués estat en Guimerà pera escriure una opereta — tot lo més una comedia de caràcter. — Però en Guimerà es el cantayre dels amors de Said el moresch y Blanca la cristiana. No li ve pas d'avuy, donchs, l'axecar un temple al amor demunt dues ànimes enemigues; y no es pas tampoch d'ara que, a copia d'inspiració, sab transformar en hermosa realitat les més grans paradoxes de la passió.

* * *

La passió: vèusaquí una cosa que, no fa pas molt temps, semblava que hagués de desaparèixer dels escenaris. Y lo que desapareixia, al desaparèixer la passió, era l'apassionament del públich — aquest públich que tothom creu saber lo que vol y al que, no obstant, ningú sab encertar el gust.

Hem dit ningú y està mal dit. Hi hà qui'l troba. Ara mateix l'ha trobat en Guimerà. ¿Còm? A copia de passió. Presencièu al Principal qualsevol representació de «La Reyna jove» y ja ho veurèu com s'apassiona'l públich a copia d'apassionarse l'autor y de fer apassionar als personatges.

Y potser aquí està'l secret del cor del públich.

Tots els aymants de teatre, — aquells que hi van a sentir ferm ò a riure fort sense altre partit prè — n'estaven anyorosos dels moviments passionals que fan vibrar una obra y axecar una multitud. O sinó: ¿quins han estat els dos èxits més forts d'aquesta temporada en els teatres hont s'ha representat en català? «La verge boja» entre les traduccions; «La Reyna jove» entre lo original — drames abdós en els que la vida hi corre a onades rebotentes.

* * *

No's cregui ara, que preconisem com a genre exclusiu el drama fort ò la comedia esbogerrada: rès d'exclusivismes qu'acaben per fadigar a tothom. Lo que cal es que cada autor, sense forsar el seu temperament, escrigui segons les particulars aptituds ò la inspiració del instant. Per que'l drama íntim ò la comedia suau, també son altament assaboridors quan aquell qui'ls crea es artista. Y encara es convenient que'l mateix públich qu'avuy ha sentit ab intensitat una acció tràgica, pugui reposar demà l'esperit en les placi-

deses d'una comedia de costums.

El mal es que hi hà qui's pensa que, pera crear una comedia de costums, n'hi hà prou ab explicar a les taules les interioritats de la cuyna y les intimitats del cel-obert, sense procedir abans a una garbellada que permeti llensar totes les insubstantialitats de la vida. Per que l'art no es, no ha estat may, no serà may ni pot ser, la reproducció fotogràfica y superficial de lo que'ns enronda. L'art fibla endins, fins a trobar l'ànima de les coses. Aquell que no té un agulló prou ferm pera arribarhi, no conseguirà may l'adhesió de la multitud.

* * *

¿Hi hà en «La Reyna jove» la reproducció fidel de la cort? Ni hi es ni ha estat aquest el propòsit del mestre Guimerà. Però, a través de les infidelitats que pugui haverhi en els contorns, — en lo superficial — la humanitat s'hi sent viure. Y es per axò que drama y públich se compenetren, s'identifiquen, bateguen a l'una.

* * *

No'n dubtèu: el públich vol veure a les taules l'ànima del autor, y quan aquest la ofereix ben franca y sense reserves — no'n tinguèu dubte — ho agraeix. Sobretot quan l'ànima es d'un artista tan extraordinari com en Guimerà y quan té al seu servey el talent d'un director d'escena com l'Enrich Giménez y'l d'una gran actriu com la Xirgu. Per que aquests dos artistes, després del autor, poden considerarse com els veritables triomfadors de la solemnitat teatral que representa pera la nostra terra la creació de «La Reyna jove.»

Ab tot, fora injust dexar d'aplaudir l'esforç fet per tota la companyia en general y especialment per la Morera, en Nolla, en Daroqui, en Guitart y altres.

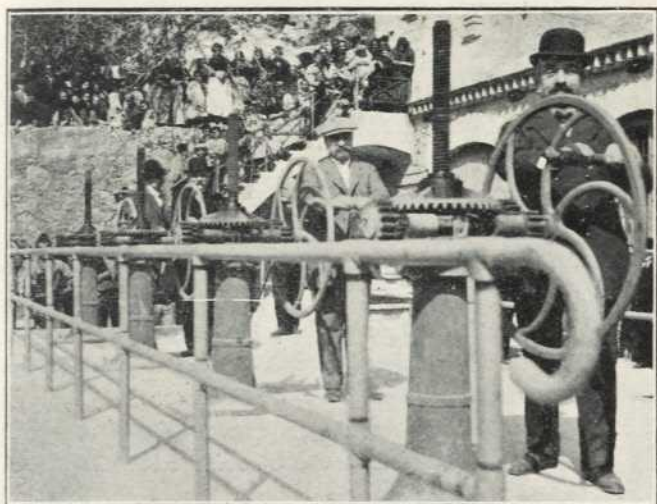
Y finalment, també mereix un bon elogi el treball d'en Vilumara y dels Moragas y Alarma, autors de les dues decoracions noves que's varen estrenar. Les que no'n merexen cap son les modistes de la majoria de les actrius, car ab el mal gust de que varen donar mostra, no varen dexar en alguns moments de comprometre l'èxit de les escenes de cort.

Per fortuna, l'obra es prou forta pera resistir aquesta mena de contratemps.

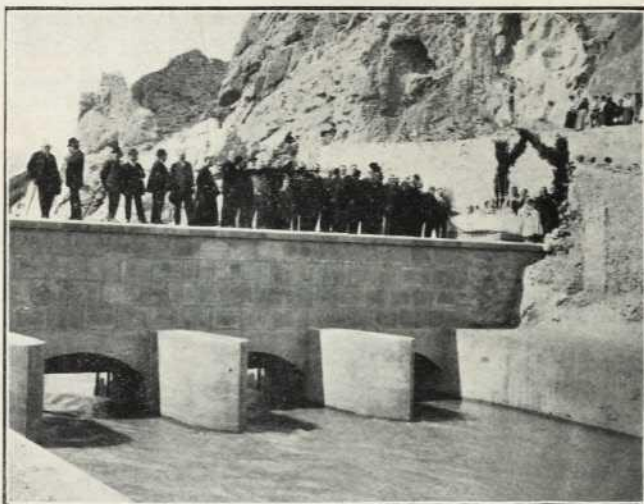
J. MORATÓ.

LO CANAL DE LA ESQUERRA DEL EBRE

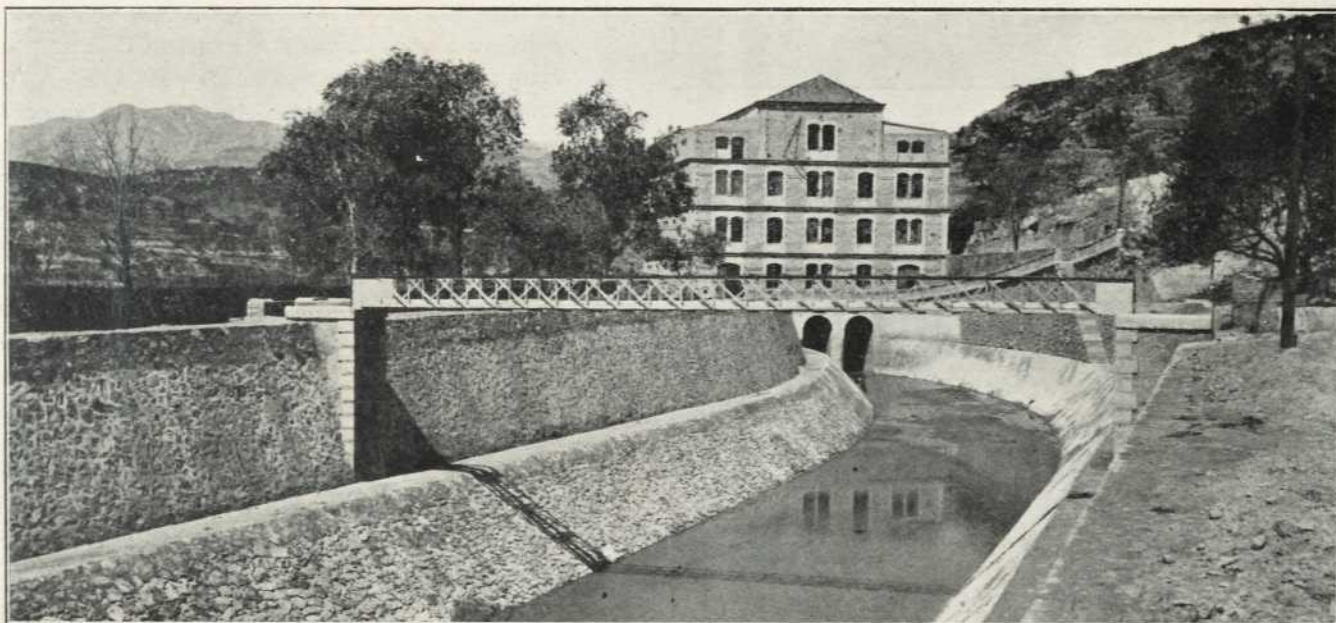
INAUGURACIÓ DE LA PRIMERA SECCIÓ, QUE TINGUÉ LLOCH EL DILLUNS PASSAT

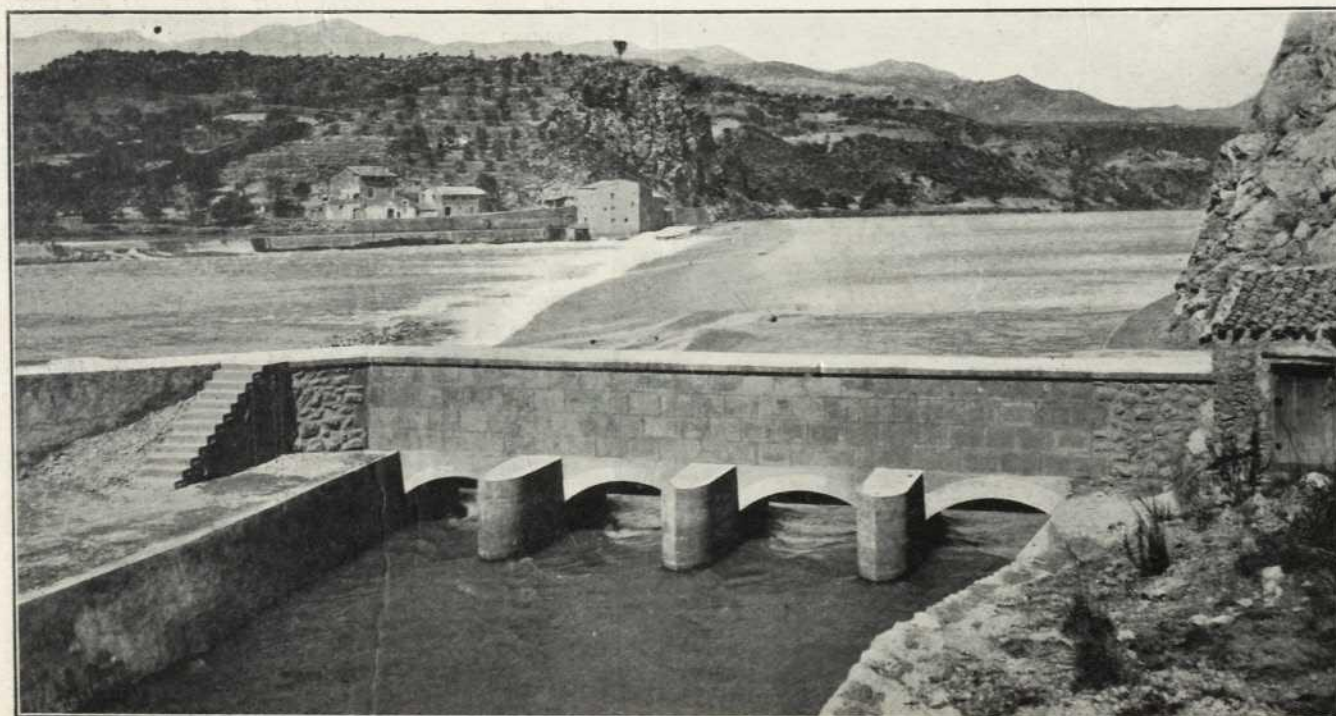
LOS SEÑORS ROMAÑA, CAÑE, ZULUETA Y MENDIZÁBAL
AXECANT LES QUATRE CADIRETES PER DAR PÀS A LES AYGUES

LA BENEDICCIÓ DE LES OBRES DEL CANAL,
PEL SENYOR RECTOR DE TIVENYS,

L'ANTIGA FÀBRICA DE GONZÀLEZ, SITUADA AL COMENSAMENT DEL CANAL, HONT S'HA CELEBRAT EL DINAR D'INAUGURACIÓ

LO PONT DE CERTA Y LA PRESA DEL CANAL

EDUART RISLER

L'EMINENT PIANISTA QUE DONARÀ DOS CONCERTS AL PALAU DE LA MÚSICA CATALANA'L DIMARS Y'L DISSABTE VINENTS

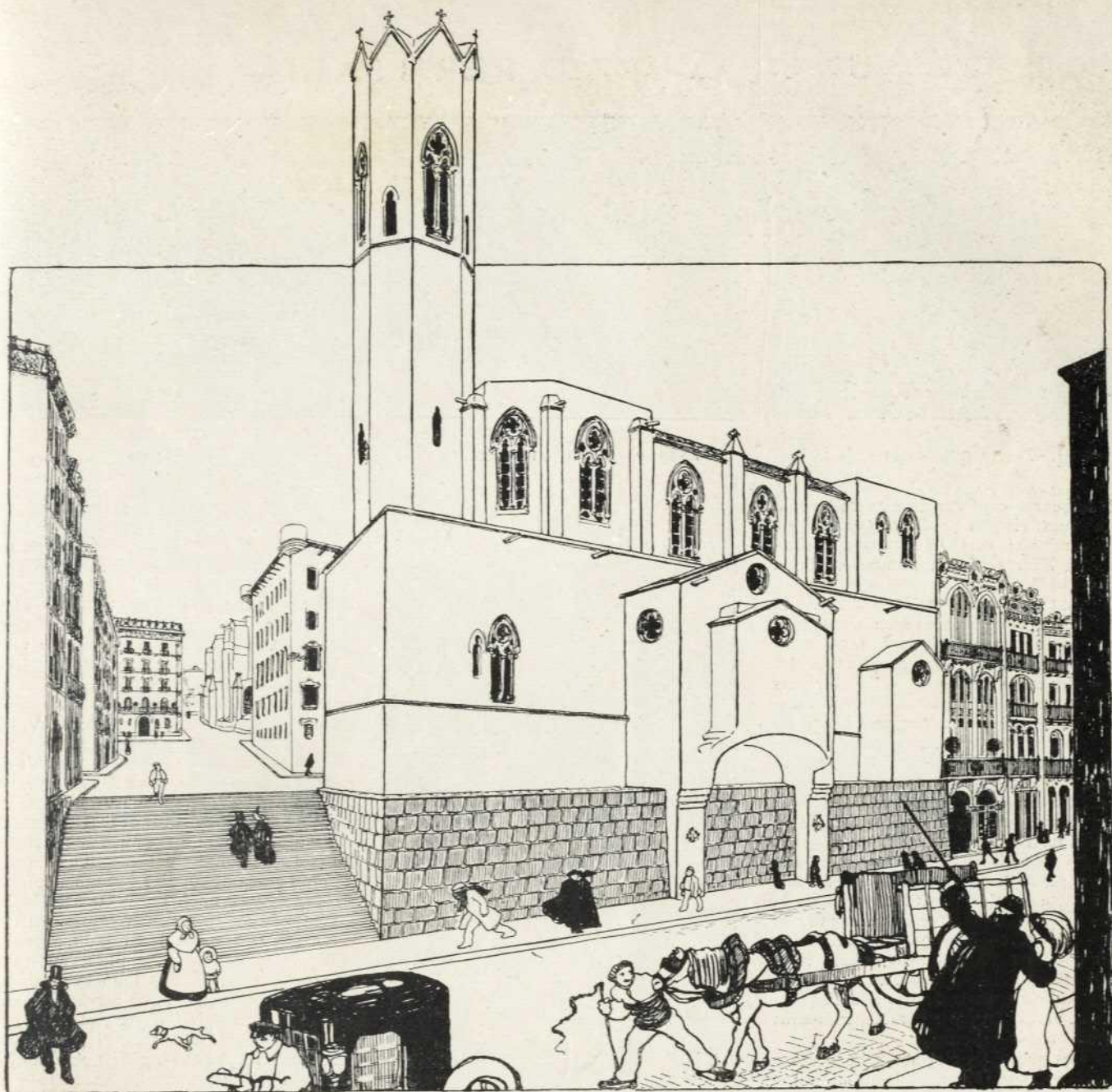

TARRAGONA. — MAQUETA DEL MONUMENT «ALS MÀRTIRS DE LA GUERRA DE LA INDEPENDENCIA», ESCULLIDA PEL JURAT EN EL CONCURS, OBRA DEL JOVE ESCULTOR JULI ANTONIO (H. Vallvé f.)

DEL MEU CARNET

A Ciutat tot està subjecte a regla y mida... El Cel ens el donen a retalls, la Naturalesa a metres quadrats, la llibertat a dosis. El Cel pot disfrutarse a trosos delimitats per baranes de ciment porland, coronament obligat de les cases, enllassades unes ab altres per centenars de filferros d'electricitat que tanquen el carrer dintre una gavia. La lluhentor dels fanals ens priva de veure les estrelles y sols disfruten un poch la Lluna'ls que tenen la sort d'habitar en una Plassa. La Naturalesa la propinen a pams. Algun centre de manzana, alguna galeria ab testos, algun terrat ab gerros. L'Ajuntament, en cambi, adorna les grans places ab parterres hont geomètricament ens regala Naturalesa en circumferencies y poligons de crespinel·l ò gazon ò cabellera brodats ab garlandes Lluís XV de margaridoyes ò greques pompeyanes de pensaments ò florons Imperi de crisantemes. Allí no hi ha un naxement expontani per que la planta que s'hi arrisca fina de mala mort a mans dels jardineros municipals. Arbres ja n'hi han, arrencaradets com soldats en formació, a lo llarch de les avingudes y carrers, a tants metres justament, entre un banch y un fanal, ab marejadora monotonía, com un rosari de mals somnis. La gent a Ciutat tranzita depressa, com ab por de que l'agafin. A banda y banda s'axequen amenassadores les cases immenses hont uns sobre altres viuen els homes classificats en ninxos de quatre classes ab principal segons els possibles. D'acera a acera no's pot atravessar sense mirar abans els perills qu'amenassen, y tota mena de vehiculs porten rigurosament sa de retina sense'l plaher d'entrecreuar-se. Els tramvies, sobre sos rails, eternament seguxen la mateixa direcció sense permetres una sola desviació alegre. Els gossos que no porten morral y desvergonyidament ostenten sa llibertat son asfixiats; els automòvils que corren massa paguen multa; els cavalls que s'encabriten son dominats pel ferro, y l'home que s'atreveix a un gest heroych de independència va al Jutjat.... Per tot arreu s'oviren llureyes de l'Autoritat armades d'Orde-nances y de Lleys restrictives amenassant tota transgressió; y la gent s'agita, corre, vola.... els soldats cap al Quartel pera no fer tart a la retreta de les sis en punt; els esclaus del treball, a la fàbrica ò a la Oficina ò al despaig a les tres en punt; les dònes, al taller a les dues en punt; els noys, a estudi... ¡Oh, qu'es trista la vida de Ciutat! ¡Oh, com s'anyora'l mar y la montanya, quan per miracle's distingexen desd'alguna eminencia de la Babilonia! ¡Oh, com venen ganes de fugir! Es com un vèrtich persecutori que'ns allunya d'aquella presó de civilisats; d'aquell cementiri de vius; d'aquell rusch sense mel; d'aquella immensa gavia d'homes més ò menys selvatges... d'aquella remor axordadora que, com a protesta, axequen seguidament els cotxes y les fàbriques y les campanes y les cornetes y'ls tramvies; d'aquella fetor de clavegueres; d'aquella atmòsfera viciada per la respiració d'aquell monstre qu'exhala a milions els microbis mortals.... ¡Oh mar! ¡Oh montanya!....

CARLES DE FORTUNY.

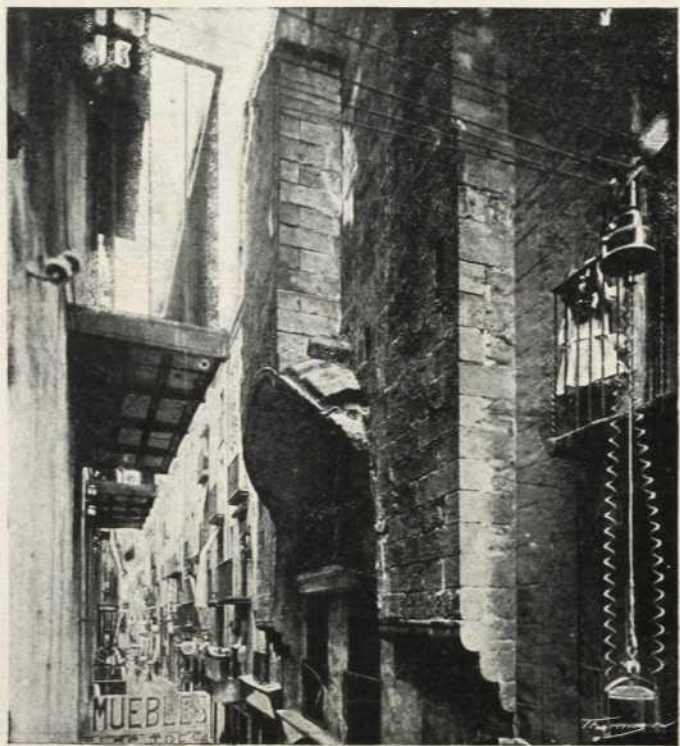
Embelliment de la Reforma. — LA IGLESIA DE SANTA AGATA, ARXIU DE LA CORONA D'ARAGÓ Y CATEDRAL. CONJUNT QUE PODRÍA OBTENIRSE PROP DE LA VÍA À. — PROGETE DE PUIG Y CADAFALCH. DIBUIX DE PANYELLA

ELS murs de la Iglesia de Santa Agata, capella reyal de nostres antichs sobirans, se troben avuy amagats per petites cases adossades.

Ab la Reforma, tot un cantó del carrer de la Tapineria ha d'anar a terra; al oposat apareixen elements arquitectònics d'aquella Iglesia. La mida fixada pera'ls enderrochs no hi arriba y segons la situació actual del plan y Contracte de Reforma, tot hauria de quedar igual.

Mes no tindria d'esser així. Es l'ocasió de dotar a Barcelona d'un hermós atractiu.

Axamplant la Tapineria y enderrocant quatre petites cases, s'obtidria un esplèndit conjunt monumental. En primer terme les parets de la nau, l'ab-

LA TAPINERÍA, AB LES PARETS DE LA IGLESIA DE SANTA AGATA

sis, el campanar escayent, original, de nobles proporcions de Santa Agata; més enllà, els murs fermes y magestuosos del palau ahont avuy tenim l'Arxiu de la Corona d'Aragó; al fons, en últim terme, els contraforts de la Catedral.

El Contracte de Reforma, diu:

«L'Ajuntament, previ'l compliment dels oportuns requisits legals y l'informe favorable de la Comissió mixta, podrà introduhir en el projecte les modificacions parcials qu'aconseguen l'ornat públich d'l millor èxit de l'obra.»

Creyem que fora ocasió d'aplicar l'anterior article. Ab relativa facilitat la seva aplicació donaria magnífics resultats.

Té la paraula'l Municipi. — ***

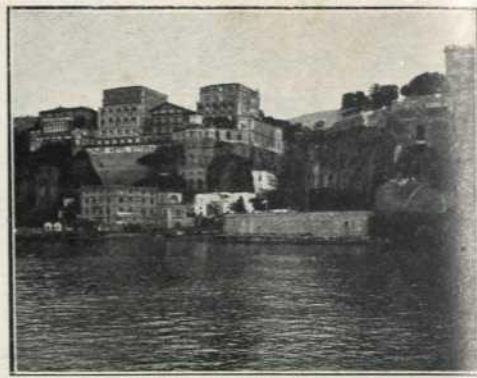
UNA EXCURSIO PER ITALIA

CAPRI. - VISTA GENERAL DE L'ILLA

ENTRADA A LA GROTTA AZZURRA

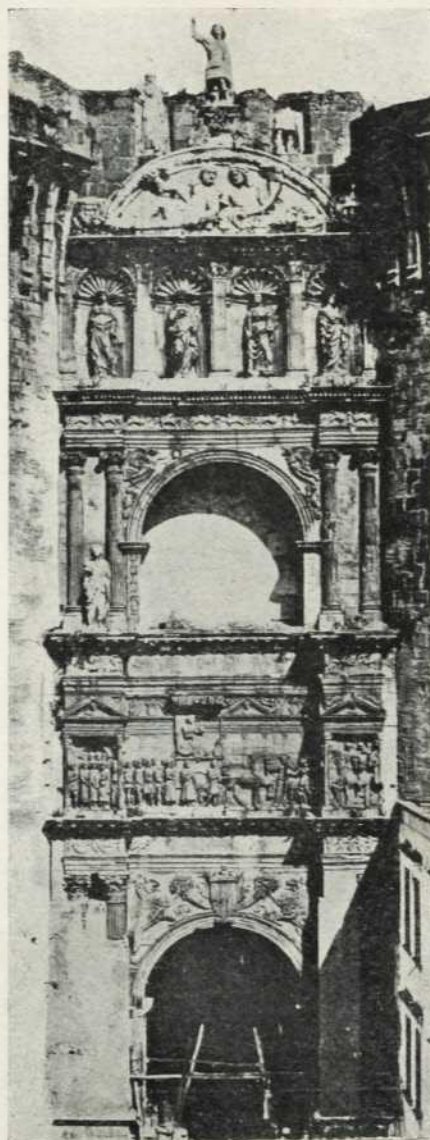

SORRENTO

EN la quarta conferència que referent a n'aquest viatge tingué lloch en el Centre Excursionista de Catalunya, vareig ocupar-me de Nàpols, Capri, Pompeya y d'una ascensió al Vesubi.

Nàpols, la ciutat més poblada d'Itàlia, es d'aspecte no gayre atrayent sobretot, la part antiga, essent, en cambi, molt interessant per son Museu, son Aquarium y per les nombroses excursions que's poden fer pels seus voltants. Conté un bonich parch anomenat *Villa Nazionale*, la hermosa iglesia de Sant Francisco de Paula, construhida a imitació del Pantheon de Roma y la Porta Capuana, una de les més notables del Renaxement. Son dignes de visitar-se, la Catedral, edifici gòtic en l'estil francès, el Palau Reyat, el teatre de Sant Carles, un dels més grans del món, la galeria Umberto I, que vol rivalisar ab la de Víctor Manuel de Milan, la Porta del Carme, situada prop de la iglesia del mateix nom, y en particular el Castel Nuovo, en el que hi ha l'Arch de triomf d'Alfons d'Aragó, avuy ja completament restaurat, el qual fou axecat en 1470 en recort de la entrada de dit rey a n'aquesta ciutat, obra d'art molt notable, contenint hermosos baxos-relleus.

Les tres excursions que vareig efectuar desde Nàpols son: Primera: la de la pintoresca illa de Capri ab la visita a la maravillosa gruta blava, passant abans per la bonica població de Sorrento, a la que hi acudeixen molts forasters, per lo qual conté nombrosos hotels. La illa de Capri té passa de mil hectàrees de superfície y es de forma oblongada. Visitada durant l'any per més de 30.000 estrangers, compta solzament 6.200 habitants y dues poblacions que son Capri, ab dos arrabals, y Anacapri. Molt interessant resulta la visita a la gruta blava; sa entrada té sols un metre d'alsada, per lo qual per mica de mala mar ò marea que hi hagi, no es possible entrarhi: en l'interior l'aygua's presenta d'un color blavench hermosissim, degut a que la llum diurna al penetrarhi a través d'aquella espessa gruxa

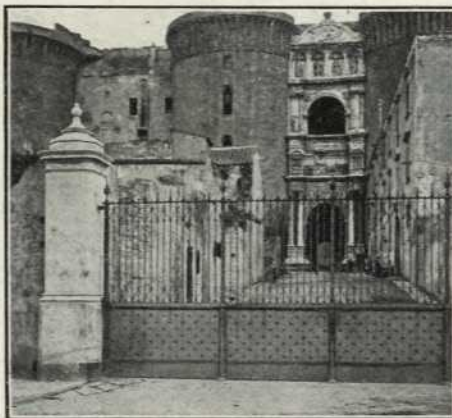
d'aygua queda transformada en aquell bonich color. Segona: l'ascensió al Vesubi, qual excursió resulta molt interessant, tant per la grandiositat del espectacle com per la magnífica vista que desd'aquell cim se disfruta; se fa part ab tren fins a Pugliano hont s'agafa'l tramvia elèctric de cremallera, propietat de la casa Cook, y part a cavall ò a peu, menys l'últim tros que tothom ha de fer a peu a causa de lo flonjo del terreno; la estació superior del cremallera està amenasada de desaparèixer a causa d'uns esllavissaments qu'han tingut lloch ara fa poch dies. Y tercera, la de Pompeya. Aquesta florent ciutat fou destruhida'l 24 d'Agost del any 79 per una erupció del Vesubi que cobrí tota aquella comarca de trossos de pedra volcànica formant una capa de dos metres y mitx d'espessor, havent caygut a continuació una pluja de cendres qu'aumentà aquella espessor en un ò dos metres més. Com dispo de poch espay, no faré més que nombrar sos restes més interessants. Aquests son: el Forum ab el Temple de Júpiter; la Basílica, que servia de tribunal y de mercat; el Forum triangulare, que servia de passeig als espectadors dels teatres; el quartel de gladiadors; els dos teatres, el gran, ò sigui el descobert, y'l petit ò cobert, aquest últim destinat probablement a les execucions musicals; el Temple d'Isis; les termes de Stabies; les cases de Marcus Lucretius ab interessants pintures bastant ben conservades, del Comte de Torino, del Centenario, dels Vetii, del Fauno, del poeta tràgich y la de Pausa, una de les més grans de Pompeya. Merexen també visitar-se'l carrer dels Sepulcres, la villa de Diomedes y'l Museu, que conté interessants objectes.

Els gravats que van a n'aquestes planes donen una lleugera mostra de la importància de Nàpols y de sos voltants. Son de fotografies que treguí durant el viatge, a excepció del que representa l'arch d'Alfons d'Aragó abans de restaurarlo que, naturalment, es fet de uns quants anys enrera.

XAVIER PARÉS.

NÀPOLS. - PORTA CAPUANA

ARCH DE TRIOMF D'ALFONS D'ARAGÓ
ABANS Y DESPRÉS DE LA RESTAURACIÓ

IGLESIA DE SANT FRANCISCO DE PAULA

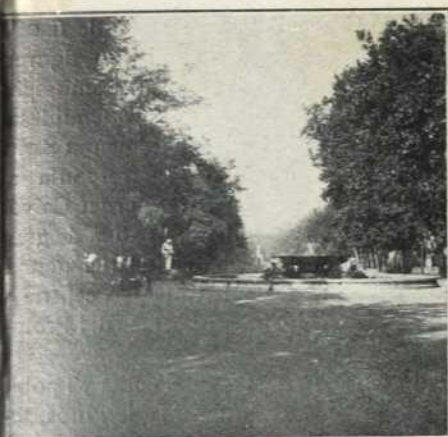
W. LEE HANKEY

Il·lustració Catalana

Thomas. Barcelona

LO BES

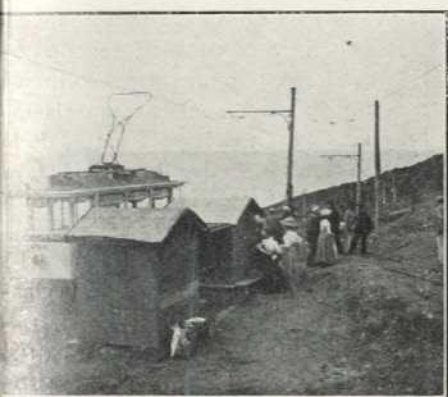
NÀPOLS. - VILLA NATIONALE. PARCH

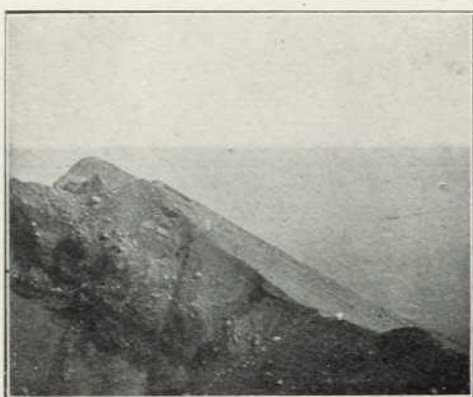
PORTA DEL CARMINE

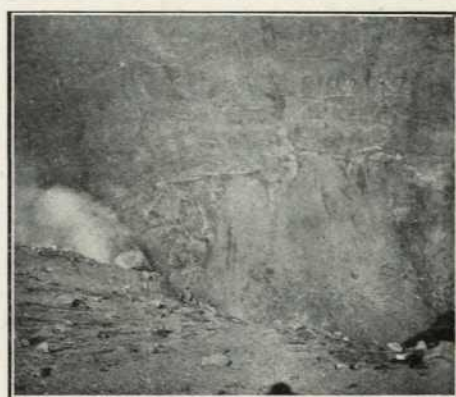
PORTADA DE LA CATEDRAL

VESUBI. - ESTACIÓ SUPERIOR DEL CREMALLERA

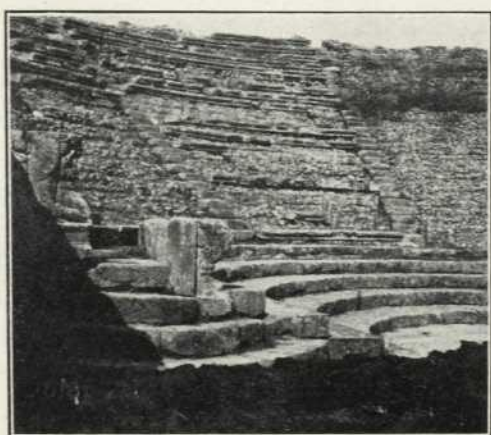
CIM DEL VESUBI

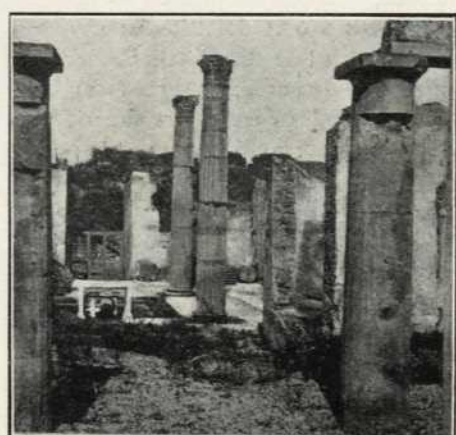
INTERIOR DEL CRÀTER

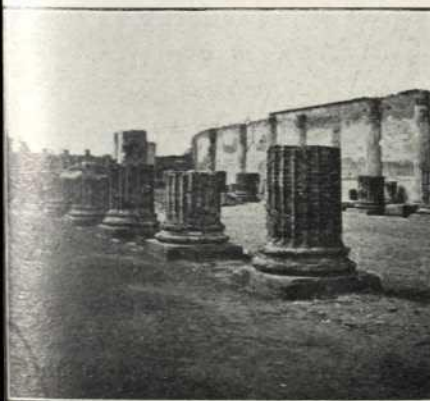
POMPEYA. - QUARTIERE DE GLADIATORI

PETIT TEATRE Ò TEATRO COPERTO

CASA DEL COMTE DE TORINO

BASÍLICA

CASA DE MARCUS LUCRETIUS

FORUM Y TEMPLE DE JÚPITER

EL PADRÓ O PILÓ DEL RESCAT DE SANT ESTÈVE

Allà en el fons de la vasta y magnífica regolfada del Recó de Salou, soliu y aspre paysatge de la costa que les aygues del Mediterrà reflecten y la Naturalesa hi revela la seva sublimitat, sobre l'encreuament del antiquíssim camí de Tarragona a Salou (Vía Aureliana ò Màxima Vía) y del feréstech camí de Vilaseca al Recó, s'hi dressa, enrevoltat de migrada vegetació, un senzill monument, recort de la Patria y de la Fè, molt poch conegut dels excursionistes. Testimoni tradicional en el que hi traspuja aquell segell sagrat de poesia qu'atrau el respecte y'l fa deu abondosíssima de les emocions més pures.

En els presents temps d'indiferència en que hi hà tants cors llatzerats pel desengany y les amargantes experiències de la vida, nosaltres que sentim intens entusiasme pels recorts y les bel·leses artístiques y històriques de la Patria, tant més, quant més s'enfurisma'l perill de llur desaparició, creyem es un deure desviures per inondar d'amor aquests cors y fer qu'en ells no s'hi apagui la tebia y santa flama d'entusiasme y amor a lo bell y a lo antich, atiantlos sens treva a que la virior y la vida del passat comuniquin a llurs ànimes vida y virior.

El Padró ò Piló del Rescat es un fexuch sòcul de pedres tallades termenat ab una creu; les seves formes son quadrades y en el ters superior està buydat a faysó de capelleta en quals dintres, guardat per un adust rextat, hi tenia pintades y descrites escenes del rescat y llibertat del noble almirall, baró de Bagà, en Galceràn de Pinós y del cavaller Sancerri, senyor del castell de Suyl, en senyal de qu'en aquest lloch s'encontraren en 1147, deslliurats miracolosament dels serrahins, en les presons de Granada per intercessió de Sant Esteve, ab el rescat reunit pels vassalls: de 100 donzelles, 100.000 dobles, 100 cavalls blanchs, 100 panyos d'or de Tauris y 100 vaques qu'en Pere de Pinós, pare del almirall, trametia al rey moro de l'esmentada ciutat y havia sortit de Tarragona acompanyat dels prohoms per embarcar en el port de Salou.

Aquest curiós monument girat de cara al ermitatge de la Mare de Deu de la Pineda ò del Foradat, commemora l'esmentada llegenda-miracle, conegut episodi de l'expedició a Almeria, a la que hi concorregué per mar ab els Genovesos, el comte en Ramon Berenguer IV guiant una lluhida host en la que hi figuraven els caps de les principals families ja arreclades en nostre país, y per terra'ls Castellans y'ls Navarros.

Llegenda-miracle que no's troba solzament indicada en la crònica d'en Tomic, sinó que'l mateix comte'n parla en les seves memories sobre l'expedició y roman arxivada en la confraria de dit Sant erigida en l'Iglesia Catedral de Barcelona, essent poquíssims els cronistes que no'n donguin compte: constatas en l'istoria dels antichs comtes del P. Diago; en un sermó del P. Señeri; en els anals de Catalunya d'en Feliu; en la Crisis de Catalunya d'en Marcillo; en les Histories de Catalunya d'en Balaguer, Aulestia y Pijoan, etc.

Mounos a donar les anteriors referencies la lectura d'un interessant escrit d'en Joaquim Miret y Sans, publicat en la *Revista de la Asociación Artístico Arqueo-*

lógica Barcelonesa (Maig-Agost, 1910), en el que fa conèixer una sèrie de cinch magnífiques tapiceríes del segle XVI, a punt petit, brodades d'or y argent, ab episodis del captiveri d'en Galceràn de Pinós en 1147, y com podria tal volta haverhi sincronisme entre unes y altres, car els episodis històrics generaren les matexes escenes alegòriques, plaunos de més a més parlar de dues de les pintures al oli del antich retaule ò altar major de l'Iglesia parroquial de Sant Esteve de Vilaseca de Solcina, quals temes semblen haver sigut emmatlevats ò presos de dos dels esmentats tapissos, però les pintures, encar que d'autor inconegut, tenen fixada la data, puix la capitulació per obrarles se feu en 12 de Juliol de 1675 pel preu de 1125 lliures: una de les teles, la del Rescat del noble almirall, ab les de les escenes de l'Elecció de Sant Esteve com a un dels sis diaques, de l'Ordenació

y de la Curació d'una malalta de fistula a la vista de les seves reliquies, figuren encara en el modern altar salomònic, tallat y daurat ab veritable esplendidesa, y l'altre, la del Martiri del esmentat Sant, de tamany mitjà, que corresponia al lloch en que hi hà Sant Bernat Calvó, fou arreconada juntament ab la de gran tamany (4 metres d'alsada per 2 metre d'amplada) que ocupava la part central y representa l'Invençió del còs del Protomartiri.

La vila de Vilaseca de Solcina y'l poble de Bagà, cap de la Baronia de Pinós, tenen per patró a Sant Esteve. Els assumptes de les dues pintures y del tercer y quart drap, obehixen a una matexa inspiració.

¿Quines relacions pot haverhi? A saberse'l nom del artista de les teles al oli (cosa avuy totalment desconeguda,) tal volta podria esbrinar-se en quin temps se fabricaren els tapissos y quin dels personatges de la casa senyorial de Pinós els feya obrar. Llástima que rodi per ignotes vies aquesta sèrie de tapiceríes, veritable preciositat entre les obres ò treballs documentats d'aquesta classe coneguts y classificats.

Dels llunyadans episodis patris, seria'l del Rescat un dels més simpàtics a l'imaginació del poble y dels escullits y més aymats dels artistes d'aquells temps; axò té facil explicació, car l'expedició a Almeria es la primera de les gestes que traspassà les fronteres de la terra. Catalunya ja no tenia de limitarse a treballar dintre de casa; les seves armes podien ajudar als altres reyalmes y donar ensemps mostres de bravesa y generositat. Anava a comensar la dinastia dels Comtes-reys, una de les més excelses que reconta l'istoria de les nacions europees de l'Edat mitjana.

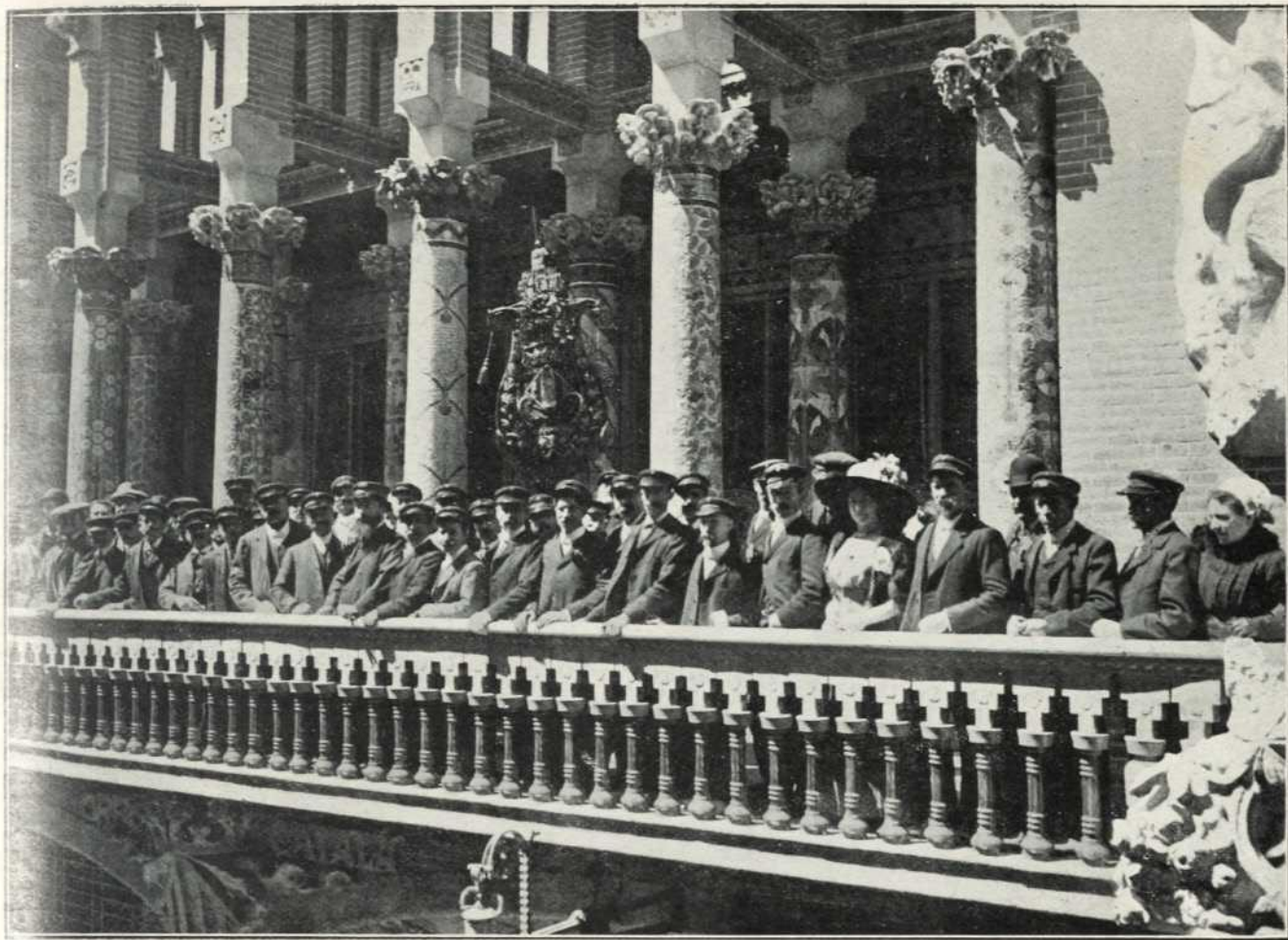
AGUSTÍ M.ª GIBERT.

EN LA PRIMERA COMUNIÓ D'UN INFANT

*Fins avuy so estat infant,
desd'avuy ja no ho seré.
Bon Jesús, fèume ben gran,
obrintme'ls ulls a la Fè
fins qu'arribi a ser un sant.
¡Qui pogués ser sempre infant!*

*Mes, Senyor, ¿còm ho faré
per poguer esser un sant?
¿Se pot ser sant essent gran,
si essent gran se pert la Fè?
¡Oh, Senyor, fèume un gran sant!
¡Qui pogués ser sempre infant!*

RAMON MASIFERN.

L'ORFEÓ DE PERPINYÀ, QU'HA VINGUT A PASSAR LA PASQUA A BARCELONA, SORTINT A LA BALCONADA DEL ORFEÓ CATALÀ DESPRÉS D'HAYER CANTAT EN LA SALA DEL PALAU — (Ballell f.)

REVISTA

Teatre català

Prescindint de «La Reyna jove», de la que se'n fa judici apart en altre lloch d'aquest número, varen estrenarse en la nit del Dis-

PETITES PROSES

per

R. SURIÑACH SENTIES

VI

DISSABTE

Aquesta tarde de dissable jo dúch el llassament d'una setmana dura pels carrers tristos dels meus afers. Però, al alsar el cap pera axugarme'l front, —gracies, Deu meu!— veig per demunt les cases fosques una llenca de cel, y alt, alt, en la polsina daurada del espay, un vol magnífich de coloms blanchs que passa y torna, urrencant en el brungir del batre d'ales, lluentors y flames del sol de la tarde, esmortuït.

L'alta llenca de cel, la llibertat del sol, m'avensa l'alegria del diumenge y me dona la risió y'l perfum de la montanya amiga que m'espera.

sabte de Gloria dues obres catalanes dignes d'estima. Ens referim a la comedia en tres actes «L'ex-ministre», del Antoni Muntanya, y a «El corb», impressió escènica en un acte, original d'en Juli Vallmitjana.

El públich qu'era a Romea en la nit de la doble estrena, va escoltar ab veritable gust «L'ex-ministre», apreciant les condicions reals que hi demostra'l seu autor, y va sentir, devant de «El corb» la esgarrifansa del misteri. Y tant al autor de la comedia llarga com al de la impressió en un acte, va pre-

miarlos ab aplaudiments merescuts, dels que no dexava de recullirne bona part la empresa per la perfecció ab que va presentar les dues obres, mostrant per lo que toca a la primera un bon gust exquisit y una gran esplendidesa en la tria del moblatge. El decorat nou era degut a n'en Ros y Güell, que també fou molt elogiat.

En Garavaglia al Eldorado

Tornem a tenir en Garavaglia entre nosaltres, lo qual vol dir que'ls aymants del art

L'ENFONZAMENT DEL DIMECRES PASSAT, AL CARRER DE CARRERA, QU'OCASIONÀ DOS MORTS Y ALGUNS FERITS — (Ballell f.)

“LA REYNA JOVE“ DRAMA ROMANTICH D'ANGEL GUIMERA

ESTRENAT AL PRINCIPAL EL DISSABTE DE PASQUA

ESCENA DEL QUART ACTE. LES DAMES DE LA CORT, ESGLAYADES PEL SOROLL CREXENT DE LA REVOLUCIÓ, VOLTANT A LA REYNA QUE LES AMONESTA AB SERENITAT

escènich estan d'enhorabona, car ademés de ser ell un gran actor, porta la companyia realment notable, en la que's distingeix en gran manera l'actriu Tilde Teldi.

En la nit del debut va donarnos l'obra francesa «Beethoven» y si be ella no va satisfer a ningú, tothom va consolar-se ab la interpretació inspirada y ferma que donava'l gran actor italià al paper de protagonista.

Foot-ball

El Campionat nacional de foot-ball celebrat al camp de Neguri, de Bilbao, ha estat objecte de molts apassionaments aquests últims dies, entre'ls jugadors y aficionats.

Els bons sportmans de la nostra ciutat, qu'han prè per saló de conferencies el cap d'amunt de la Rambla de Canaletes, bullien d'efervescència seguint les jugades dels teams al camp de Bilbao, y's comentaven ab gran apassionament totes les noves que a ells arribaven dels sorollosos incidents que allà tingueren lloch.

UNA DE LES ÚLTIMES ESCENES. LA REVOLUCIÓ TRIOMFANT AL PALAU. LO CAP DE LA REVOLTA SALVANT A LA REYNA — (Ballell f.)

Era realment hermós aquell esclat de vida sportiva barcelonina.

Y aquell entusiasme no s'estronca. Després de l'arribada dels nostres que anaren a Bilbao y de les explicacions y comentaris de lo succehit, ha vingut a mantenir l'escalfor del ambient sportiu, l'arribada del primer team del Club londinense «New Crusaders», pera jugar ab el «Barcelona F. C.» de la nostra ciutat, el dijous passat y avuy a la tarda. No duptem en assegurar que'ls nostres jugadors posaran de manifest, al trobar-se front a front del team anglès, les valiosíssimes condicions qu'adornen als ju-

gon, el Campió de resistencia Claret, qu'aquesta vegada se'ns ha revelat nadador de velocitat, ja que conseguí'l segon lloch, ab una diferencia de deu segons; el tercer, fou en Robert, qu'es la primera vegada que prengué part en un concurs de nadadors y demostrant condicions pera ser un temible competidor del qual esperem veure sorpreses aquest estiu, si continua entrenant-se ab l'entusiasme d'ara. El quart Fernández y'l quint Tarrida anaren casi tota la carrera junts y emplearen en el recorregut 6 minuts y 35 segons.

L'estat del mar feu retreure de pendre part al concurs a varis dels nadadors inscrits.

gadors foot-ballistes catalans

Natació

Ab nombrosa concurrència, sol esplèndid y mar de fondo, que prè và fondejar les boyes que limitaven l'estany destinat a recórrer, donant principi a les dotze en punt la carrera de 250 metres organizada pel Club Natació «Barcelona».

Arribat'l primer, el Campió de velocitat Cuadrada (J.) qu'empleà quatre minuts i segons; el se-

MOSAICS • E • F • ESCOFET & C

Marbres • Pedras • Fustas • Ronda Sant Pere 8 • Construcció • Decoració

NO'S FA NECESSARI ESMOLAR NI AFINAR

Més de quatre milions

Aparells de afeytar GILLETTE estan en ús entre les classes més distingides en totes les parts del món.

Maneig senzillíssim

Enorme economia

Absolutament sens perill

No exigeix aprenentatge

Superiorment higiènic

Fixarse en les fulles curvades

L'aparell ab triple bany de plata en bonich estoig de pell, costa, complet, ab 12 fulles ò sien 24 talls,

25 pessetes

Els aparells GILLETTE y fulles de recambi se venen a tots els millors establiments, perfumeries, dagueries, eiz., y al engròs per

EDUARDO SCHILLING, S.en C. Barcelona

Sucursales: MADRID y VALENCIA

HOMES

atacats d'enfermetats y debilitat nerviosa, deuen llegir sens falta el llibre premiat del Doctor metge Rumler, tractant de la «*Debilitat nerviosa dels homes*», segons els punts de vista més moderns, ab numerosos gravats y constant de 320 planes. Es un conseller verdaderament pràctic y útil y la millor guia pera arribar a la curació de la extenuació cervell-espinal, dels desordes nerviosos, de les conseqüències de passions perjudicials pera'ls nervis y en tots els casos de enfermetats especificues. El llibre (en llengua castellana) se remet de franch per la casa editorial, doctor Rumler, Ginebra, 669 (Suissa), a qui envia, pessetes 2, ab segells. Escriuï vostè avuy mateix en espanyol a dit senyor.

Dobles Artistichs BVSQVETS Civtat-9-Barcelona

TERCERA EDICIÓ

HORACIANES

POESÍES DE

Miquel Costa y Llobera

Dues pessetes

IMPOTENCIA

dels DOS sexes
Radicalment curada a sola edat per les
PILDORAS CURANIA
Nou descobriment. — Inmens exit
Tractament enèrgich y sens perill.
Curació garantida ab un sol frasc.
Discreció. — Frasc: 10 fr. ab instrucc.
Per correu ptes. 12-Laudenot, farmch
31, Passatge du Havre, París

COLECCIÓ "VARIA" — VOLUM II

POESÍES de FRANCESCH MATHEU

Se ven a tot arreu a mitja pesseta

El millor aliment pera les criatures y convalecents es el que preparan els químichs LAVORY & MOORE'S de Londres.

ILUSTRACIO CATALANA - FEMINAL - Mallorca, 287. Barcelona - Suscripció: Un any 30 pessetes - Extranger: 35 franchs

Reservats tots los drets de propietat artistica y literaria

Paper de Fills d'A. Fàbregas

Establiment gràfic Thomas-Barcelona